

EDITORIAL

EMPRESSES, ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

Dos nous jaciments revolucionen el panorama arqueopaleontològic gironí. L'un es troba situat al terme municipal de Caldes de Malavella i, l'altre, a Domeny.

El de Caldes, anomenat "Camp dels Ninots", és bàsicament, paleontològic (Pliocè: més de 3 milions d'anys) i ocupa el fons d'un antic volcà del període Terciari. S'hi ha descobert fauna molt abundant i en un estat òptim de conservació. Per això, l'equip d'arqueòlegs i paleontòlegs que hi treballa des de l'any 2003 dirigit per Bruno Gómez i Gerard Campeny l'anomena "*La Pompeia del Pliocè*".

Al jaciment prehistòric de Domeny s'hi ha localitzat una gran concentració de pedres tallades. Ocupa una àrea coneguda d'uns 22.000 m² (Plistocè mitjà, de 780.000 a 128.000 anys). Inicialment, l'any 1999, el vam anomenar "Domeny Industrial". El material recuperat en l'excavació d'urgència que hi ha tingut lloc al llarg dels anys 2011 i 2012, tenint en compte que es tracta d'una ocupació de les anomenades "en superfície", està extraordinàriament ben conservat i, alhora, no s'ha dispersat. Es pot afirmar que els objectes recuperats no s'han desplaçat del lloc on van ésser abandonats pels homínids que els van utilitzar fa tants mil·lennis.

Són dos jaciments excepcionals. Al nostre entendre, però, la reglamentació que hauria de protegir-los crea un gran malestar en les parts implicades en el procés de la seva extracció, el seu posterior estudi, conservació i, finalment, divulgació. L'Administració d'una banda i, de l'altra, els arqueòlegs i l'empresa afectada haurien de poder treballar en un marc on cap de les dues últimes parts d'aquests triangle se sentissin pressionades o desbordades per l'aparició d'unes restes arqueològiques. A l'empresa, l'Administració li exigeix que es faci càrrec de la despesa dels treballs en la seva totalitat. Al seu torn, l'empresa demana als arqueòlegs celeritat.

Aquesta seqüència d'esdeveniments, repetida una i mil vegades, en cap cas no és bona per al nostre Patrimoni, d'una banda i, de l'altra, és molt negativa per a les finances de l'empresa afectada.

Considerant que el Patrimoni és un bé de primer ordre, que ens pertany a tots, pensem que ha de ser l'Administració, en representació de tots els ciutadans de Catalunya, la responsable final en aquest estrany o kafkià procés de recuperació de restes arqueològiques. És l'Administració, i ningú més, qui ha de sufragar la despesa que ocasioni tot el procés: extracció, estudi, catalogació, conservació i divulgació d'aquests nous jaciments arqueològics.